

32. ఆ ద ర్శ ప్ర భు వు

జీవితం అంటూ ఉన్నదెందుకు ? పీకలదాకా అనుభవించటానికే—
అనేది హిజ్ హైనెస్, మహారాజా. సర్ భూపేంద్రసింహజీవారి సిద్ధాం
తం. అందుకు తగినట్లే శ్రీవారి పాటియాలా సంస్థానం భాగ్యవంతమైనదీ
ఉత్తర భారతంలోకెల్లా పెద్దదీనూ.

మహారాజావారి హితులూ, సన్నిహితులూ, ఆస్థానోద్యోగులూ,
మంత్రులూ కూడా శ్రీవారికి తగినవారే. వారున్నూ ఎవరింట్లో కుక్క
ప్రసవించినా, పిల్లి సమర్తాడినా ఆ సాకుతో దివ్యమైన విందులూ, వినో
దాలూ ఏర్పాటుచేసి మహారాజావారిని సుఖపెట్టి తాము తృప్తిపడేవారు.

అవిగాక మహారాజావారికి ప్రత్యేకంగా పిట్టల్ని వేటాడేవారం,
పిలుల్ని పట్టుకునే వారం, పులుల్ని వేటాడేవారం, అంతఃపుర సుందరాం
గులను పర్యవేక్షించే పక్షం అంటూ అనేకానేక కార్యక్రమాలుండేవి.

కనుక ...

శ్రీవారికిగానీ, వారి ముఖ్యోద్యోగులకుగానీ సంస్థానపాలనా వ్యవ
హారాలను పర్యవేక్షించేందుకు ఏమాత్రం తీరికా ఓపికా ఉండేవికావు.

వేటలో మహారాజావారు సిద్ధహస్తులు. శ్రీవారి తూటా గురి తప్ప
నిది. వారి శునకశాలలో తర్పిదు పొండిన శునకరాజాలు కొన్ని వంద
లుండేవి. మహారాజావారు వేటకు వెళ్ళి ఆకాశంలో విహరించే పక్షిని గురి
చూసి కాలిస్తే దెబ్బతిన్న అ పక్షి నేలమీద పడేలోగానే పరుగెత్తి దానిని

ఎగిరి నోటకరచి మహారాజావారి వద్దకు తీసుకువచ్చేలా ఆ శునక రాజాలు తర్ఫీదయి ఉన్నాయి.

ఇంకేం కావాలి? మహారాజావారి జీవితం మూడొందల కుక్కలూ, ఆరొందల పరివారం, అరవైమంది రాణులూ, పదముగ్గురు మహారాణులుగా, రోజొక షణ్ణంలా గడచిపోతోంది.

మహారాజావారి సెక్రటేరియట్ రోజూ ఉదయం 10 గంటలకే తెరచేవారు. పనులున్నవారూ, పిటీషన్లు పెట్టుకునేవారూ రోజూ వందల సంఖ్యలో వస్తుండేవారు. కానీ, ఎప్పుడు చూసినా ఆ సెక్రటేరియట్ లో గుమాస్తాలూ, చిన్న ఉద్యోగులూ మాత్రమే ఉండేవారు తప్ప అసలు నిర్దయాలు తీసుకునే పెద్దలెవరూ దర్శన మిచ్చేవారు గారు.

ఎందుకంటే సదరు పెద్దలందరూ మహారాజావారిని సేవించి సుఖపెట్టేందుకుగాను శ్రీవారివెంట వేటకో, పిందుకో వెళ్ళి ఉండేవారు.

తత్ఫలితంగా సంస్థాన పాలనా వ్యవహారాలు స్తంభించి పోసా గాయి. ఖజానాలోకి వచ్చే ఆదాయం తరిగిపో సాగింది.

ఇదంతా చూసిన బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం సర్ ఫ్రెడరిక్ గాంట్లెట్ అనే అనుభవజ్ఞుడిని మహారాజావారికి ఆర్థిక మంత్రిగా నియమిస్తూ ఆర్డర్లు జారీ చేసింది.

తన సంస్థాన వ్యవహారాల్లో బ్రిటిష్ వారి పెత్తనం ఏ రూపంలో నైనా ఉండటం మహారాజావారికి ఇష్టం లేదు.

కానీ,

సెక్రటేరియట్ లో వైళ్ళు గుట్టలుగా పేరుకుపోతూ ఉన్నాయ్! ఖజానాలోకి వచ్చే ఆదాయం తరిగిపోతోంది. పరిష్కరించాల్సిన కేసులు

ఎక్కువయి పోతున్నాయ్ : కనుక బ్రిటిష్ వారి ప్రమేయాన్ని బాహుటంగా కాదనగల ధైర్యం మహారాజావారికి లేకపోయింది.

ఫలితంగా మహారాజావారు తన అయిష్టాన్ని మరో విధంగా వ్రకటించ సాగేరు.

ఓ సుప్రభాతాన సర్ ఫ్రెడరిక్ గాంట్లెట్ పాటియాలాలోదిగి రాజప్రాసాదానికేగి మహారాజావారి దర్శనార్థియై కబురు చేసేరు.

కానీ, అర్ధరాత్రిదాకా వేచిఉన్నా మహారాజావారి దర్శనంకాలేదు. కనీసం కబురు తీసుకెళ్ళిన పరిచారకుడు కూడా పత్రాలేడు.

ఈలోగా సదరు పెద్దమనిషికి అడగకుండానే అనేక రకాల ఖరీదయిన మద్యాలు అందజేయబడ్డాయ్ : షడ్రసోపేతమైన విందు అక్కడి కక్కడే ఏర్పాటు చేయబడింది. సకలమైన అతిథి మర్యాదలూ అక్కడి కక్కడే జరుగసాగాయ్ : అప్పరసల్లాంటి స్త్రీ సేవికలు ఆయన్ను సేవించ సాగేరు.

ఈ విధంగా వారంరోజులు గడిచిపోయాయి గానీ మహారాజావారి దర్శనం మాత్రం కాలేదు.

గాంట్లెట్ మహాశయుడికి తొలిదశలో మహారాజావారి నిర్లక్ష్య ధోరణి చూచి ఆయన్ని నమిలి మింగేయా లన్నంత కోపం వచ్చేది. కానీ, పాటియాలా సంస్థానాన్ని బ్రిటిష్ సింహంచేత మ్రింగింప చేయాల్సిన బృహత్కర్తవ్యం తన భుజస్కంధాలమీదే ఉండటాన ఆ కోపాన్ని తనే మ్రింగివేయ సాగేడు.

ఇదిలా సాగుతుండగా మరికొన్ని రోజులు గడిచేసరికి మహారాజావారి ఆతిథ్య సత్కార ప్రభావం గాంట్లెట్ మహాశయుడిపై పనిచేయ నారంభించింది. రోజూ ఉదయమే రాజప్రాసాదానికి వేంచేయటం, వైళ్ళు

ఓ మూల పెట్టి ఆర్థరాత్రిదాకా సీసాతో సుఖించటం నిత్యకృత్య మయిపోయింది. తనలాంటి మరికొందరిని ప్రోగుజేసి 'బ్రిడ్జి' లాంటి అటలుకూడా అక్కడే ప్రారంభించేడు గాంధ్రైట్ మహాశయుడు.

ఇవంతా సరదాగానే ఉందిగానీ, రోజు రోజుకూ వైళ్ళు మాత్రం గుట్టలుగా పేరుకుపోతూ ఉన్నాయ్. అందుకని గాంధ్రైట్ మహాశయుడో తెలివైన పద్ధతి కనిపెట్టేడు. రోజూ వైళ్ళు తీసుకుని రావటం, వాటిని మహారాజావారి తీర్పులకోసం. సంతకాలకోసం లోపలికి పంపి, తను మధుసేవలో మునిగిపోవటం ప్రారంభించేడు.

ఇలా నెలలు గడచిపోయేయి. గాంధ్రైట్ పని ఖుషీగానే ఉందిగానీ, మహారాజావారి ప్రైవేట్ గదిమాత్రం కాలుపెట్టే సందుకూడా లేకుండా వైళ్ళతో నిండిపోయింది. అవి చూసినపుడల్లా మహారాజావారికి బ్రిటిష్ సింహమూ, బయట తన దర్శనం కోసం ఎదురుజూస్తున్న దాని తోక లాంటి ఆర్థిక మంత్రి గాంధ్రైట్ మహాశయుడూ గుర్తుకొస్తుండేవారు.

అందు మీదట ఓ రోజున మహారాజావారు తన మంత్రుల్ని, అత్యంత విశ్వాసపాత్రులైన మరికొందరు ఉద్యోగుల్ని రహస్యంగా పిలిపించేరు. వారందరికీ ఆ వైళ్ళు అప్పగించి చదవమన్నారు. వారికందరికీ అక్కడి కక్కడే భోజనపానాది సకల సౌకర్యాలూ కల్పింపజేసేరు.

వారందరూ కలసి ఆ వైళ్ళ గుట్టలన్నింటిని చదివి వాటిసారాంశం మహారాజావారికి అప్పటి కప్పుడు నివేదించ నారంభించగా శ్రీవారు వాటిపై తనకు తోచిన విధంగా, అనుంగు మంత్రుల సలహాలపై తగు విధంగా ఆర్డర్లువేసి సంతకాలు చేయసాగేరు.

ఈ పద్ధతిలో వారం రోజుల్లో సదరు వైళ్ళ గుట్టలన్నీ పూర్తిగా పరిష్కారమై ఒక్కటికూడా మిగలకుండా పోయాయి.

ఆ విధంగా మహాత్కార్యం మహాద్భుత రీతిలో పూర్తిచేశాక...

ఎనిమిదో రోజున సర్ ఫ్రెడరిక్ గాంట్లెట్ మహాశయుడు సగౌరవంగా మహారాజు సన్నిధికి కొనిపో బడ్డాడు. వైశ్యగుట్టలమధ్య ఒంటరిగా ఉన్న మహారాజువారు సదరు పెద్దమనిషికి స్వాగతమిచ్చి ఓ గ్లాసుడు ఖరీదైన విస్కీని స్వహస్తాల్లో అందించేరు.

కానీ, గాంట్లెట్ మహాశయుడు "ఓ రాజాధిరాజా, గత ఆరునెలలుగా మీ దర్శనమే లేక నేనిలా ఎదురతెన్నులు చూస్తూ గడుపుతూ వస్తున్నాను. నేను పంపించిన ఈ వైశ్యన్నీ ఇలా గుట్టలుగా పేరుకుని మీ తీర్పులకోసం పడిఉన్నాయి. మీరువీటిని పరిష్కరించేదాకా నేను మీ ఆప్యాయతతో కూడిన ఈ ఆతిథ్యాన్ని అంగీకరించరాదని నియమం పెట్టుకున్నాను" అంటూ అడ్డుపుల్ల వేసేడు.

అందుకు మహారాజువారు "ఓరీ, అమాయకుడా" అన్నట్టో చిరునవ్వు నవ్వినారు.

"మరయితే నేనీ గదిలో రాత్రింబవళ్ళూ కూర్చుని ఏం చేస్తున్నానని తమరి ఉద్దేశ్యం, గాంట్లెట్ మహాశయా?" అని ఎదురుప్రశ్న వేసేరు.

వేసి...

కొన్ని వైశ్యును సదరు ఆర్థిక మంత్రిగారి ముందుకు తోసేరు, చూడమన్నట్లుగా.

వాటిని, వాటితోపాటు అక్కడి గుట్టలలోని మరికొన్ని వైశ్యునూ పరిశీలనగా చూసేక గాంట్లెట్ గారికి తల తిరిగిపోయి తెల్లమొహం వేసేరు. ఆ తర్వాత ఏడుపు మొహం పెట్టేరు. మహారాజువారి శక్తి సామర్థ్యాలనూ, శ్రద్ధాసక్తులనూ అపార్థం చేసుకున్నానని చింతించి అనేకానేక క్షమాపణలు చెప్పుకున్నారు.

ఆ తర్వాత...

మహారాజావారు స్వహస్తాలతో అందించిన విస్కీని అందుకుని శ్రీవారి ఆయురారోగ్యాలను కోరుతూ ఒక్క గుక్కలో స్వాహా చేసేరు.

తదుపరి తన నివాసానికేగి ఆప్పరసల పరిష్యంగంలో సుఖంగా నిద్రించిలేచాక "పాటియాలా మహారాజా హిజ్ హైనెస్, సర్ భూపేంద్ర సింహజీవారు కష్టపడి పనిచేసే వ్యక్తి. రాత్రిం బవళ్ళూ సంస్థాన వ్యవహారాలలోనే మునిగి ఉంటున్నారు. భారత సంస్థానాలలో మరి దేనికి ఇంత సమర్థుడూ, ప్రతిభావంతుడూనైన ప్రభువు లేడని నా ధృఢాభిప్రాయము" అని వైస్రాయ్ కి నివేదికను పంపించేడు.

అది తెలిసిన మహారాజావారు మందహాసం చేసేరు.

